

prima instanță: Judecătoria Soroca
Judecător: Ghenadie Purici
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: Eduard Ababei
Adriana Garbuz
Galina Polivenco

ÎN C H E I E R E

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Iuliana Oprea
Judecătorii: Sveatoslav Moldovan, Nicolae Craiu

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 03 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea judecătoreiei Soroca din 27 ianuarie 2016 prin care acțiunea a fost admisă,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ranga Silvia împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale Florești, cu privire la anularea deciziei nr. 27/2015/27591 din 21 iulie 2015 și obligarea stabilirii pensiei de funcționar public,

c o n s t a t ă :

La data de 18 septembrie 2015, Ranga Silvia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Florești, cu privire la anularea deciziei nr. 27/2015/27591 din 21 iulie 2015 și obligarea stabilirii pensiei de funcționar public.

În motivarea acțiunii a invocat că, din anul 1991 și până în prezent activează în calitate de grefier al judecătoreiei Florești. Considerând că a realizat un stagiul de cotizare în serviciul public mai mare de 15 ani a depus cerere la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Florești prin care a solicitat sa-i fie stabilită pensia ca funcționar

public la vârsta de 54 ani și 6 luni, reieșind din prevederile art. 44 din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998.

Ulterior, prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Florești nr. 27/2015/27591 din 21 iulie 2015 i-a fost refuzat în stabilirea pensiei pe motiv că în clasificatorul unic al funcționarilor publici aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 151 din 23 februarie 2001, funcția de greșier al instanțelor judecătorești a fost inclusă pentru prima dată în baza Hotărârii Guvernului nr. 1399 din 24 noiembrie 2003, ca urmare a conferirii statutului de funcționar public conform Legii nr.191-XV din 08 mai 2003, în vigoare din 31 mai 2003.

Prin cererea prealabilă reclamanta a solicitat revocarea acestei decizii, însă, prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale, pe care l-a recepționat la data de 03 septembrie 2015, i s-a comunicat că decizia prin care i-a fost refuzat în stabilirea pensiei ca funcționar public, a fost emisă în conformitate cu legislația în vigoare.

Consideră reclamanta că, legea a fost aplicată incorect și stagiul de cotizare în serviciul public a fost calculat greșit, deoarece perioada 17 decembrie 1991 – 31 mai 2003, în care a activat în funcția de greșier al instanței de judecată la fel urmează a fi inclusă în stagiul de cotizare.

Potrivit Legii nr. 158-XV din 04 iulie 2008, cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, personalul greșei este compus din funcționari publici supuși reglementării acestei legi.

Conform art. 3 alin. (1) și (2) din Legea serviciului public nr. 443-XIII din 04 mai 1995, acțiunea prezentei legi se extinde asupra persoanelor care dețin funcții publice în autoritățile publice centrale și locale prevăzute în anexa nr. 1.

Menționează reclamanta că, a activat în funcția publică în cadrul instanței de judecată având stagiul de cotizare în serviciul public de peste 15 ani, motiv din care beneficiază de dreptul la stabilirea pensiei de funcționar public.

Solicită reclamanta, admiterea acțiunii, anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Florești privind refuzul stabilirii pensiei ca funcționar public, din 25 iulie 2015, cu obligarea stabilirii pensiei de funcționar public.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 27 ianuarie 2016 acțiunea a fost admisă integral. S-a anulat decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Florești nr. 27/2015/27591 din 21 iulie 2015 cu obligarea de a stabili Silviei Ranga pensia de funcționar public, de la momentul apariției dreptului la pensie, adică de la atingerea vârstei de 54 ani, cu includerea în stagiul de cotizare în serviciul public și a perioadei de la 17 decembrie 1991 până la 31 mai 2003.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 03 mai 2016 a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, prima instanță just și corect a concluzionat despre temeinicia acțiunii deoarece greșierului instanței judecătorești prin lege i s-a atribuit statut de funcționar public și funcția dată a fost inclusă în Clasificatorul unic al funcțiilor publice.

Ranga Silvia a fost angajată la data de 17 decembrie 1991 în calitate de grefier la judecătoria Florești, unde activează până în prezent .

Astfel, conform art. 41 alin. (3) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008, în vechimea în serviciul public intră și perioadele de activitate în calitate de funcționar public în autoritățile publice care au funcționat pe teritoriul Republicii Moldova până la punerea în aplicare a prezentei legi.

Totodată, potrivit art. 47 lit. b) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998, în stagiul de cotizare în serviciul public se includ perioadele de activitate în funcții publice în autoritățile publice care au activat pe teritoriul Republicii Moldova până la data intrării în vigoare a Legii serviciului public nr.443-XIII din 4 mai 1995 (abrogată la 1 ianuarie 2009), conform modului stabilit de Guvern.

La data de 30 iunie 2016, invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, Casa Națională de Asigurări Socială a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 03 mai 2016 și a hotărârii Judecătoriei Soroca din 27 ianuarie 2013, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel și de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept material și au apreciat arbitrar probele prezentate.

A indicat recurentul că, conform înscrierilor din carnetul de muncă intimata a activat în funcție de grefier al instanței judecătorești de la 17 decembrie 1991 până la 17 decembrie 2014.

Conform poziției 11 a Nomenclatorului, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 151 din 23 februarie 2001, în perioada de la 17 decembrie 1991 până la 31 mai 2003, funcția de grefier al instanței judecătorești s-a atribuit la categoria de lucrători care efectuează deservirea tehnică ce asigură funcționarea autorităților publice.

Iar perioada de activitate în funcție de grefier se consideră activitate în funcție publică doar începând cu 31 mai 2003, adică din momentul conferirii statutului de funcționar public conform Legii nr. 191-XV din 08 mai 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Potrivit înscrierilor din carnetul de muncă al intimatei, la data de 30 martie 2004 acesteia i s-a conferit gradul de calificare de rangul 3, consilier de clasa a doua. Astfel, perioada de la 17 decembrie 1991 până la 31 mai 2003, nu poate fi considerată ca perioadă de activitate în serviciu public.

La data de 09 august 2016, Ranga Silvia a depus referință, solicitând respingerea cererii de recurs ca fiind lipsită de temei legal, iar motivele invocate de recurent în cererea de recurs nu-și găsesc confirmare, ceea ce denotă faptul că sunt formale și nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referința depusă, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) Cod de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum reiese din materialele cauzei, cererea de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 03 mai 2016, a fost depusă la data de 30 iunie 2016. Astfel, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul prevăzut.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs declarată de către Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

La fel nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului nici argumentul referitor la perioada de activitate în funcție de grefier care se consideră activitate în funcție publică doar începând cu data de 31 mai 2003, deoarece grefierului instanței judecătorești prin lege i-a fost atribuit statutul de funcționar public, care a fost inclus în Clasificatorul unic al funcțiilor publice.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele sus relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iuliana Oprea

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu